

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/130/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010475
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2217010475.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného U. K., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 2.5.2018, č.k. 2T/120/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.4.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného U. K., nar. X.X.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný mladistvý U. K. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 22. februára 2017 v čase okolo 23,10 hod. v obci K., okres J. U. neoprávnene, bez súhlasu a vedomia poškodeného U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, okres J. U., prechodne bytom bez prihlásenia K. č. XXX, okres J. U., vnikol na uzavretý dvor riadne obývaného rodinného domu súpisného čísla XXX, kde si sadol do neuzamknutého motorového vozidla značky Renault Trafic hnedej farby, ev. č. DS 923 FB, ktorý žiadnym spôsobom nepoškodil a nič z vozidla neodcudzil, kedy však bol poškodeným vyrušený a z miesta utiekol.

Za to súd obžalovanému podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j), § 38 odsek 3, § 117 odsek 1, § 54 Tr. zákona uložil trest povinnej práce vo výmere 40 hodín. Podľa § 60 ods. 1 písm.

a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia veci - horský bicykel.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že nebolo preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Sú pochybnosti o skutkových okolnostiach prípadu, neexistuje žiaden priamy dôkaz proti obžalovanému, poškodený označil za páchatela obvineného na základe fotky zo sociálnej siete, súd neskúmal zákonosť rekognície v rámci prípravného konania, teda za akých okolností došlo k označeniu páchatela. V rámci konania neboli zaistené dôkazné prostriedky v podobe odtlačkov prstov z bicykla, a pachovej stopy z motorového vozidla poškodeného, je otázne, na základe čoho došlo k uznaniu obžalovaného za vinného. Súd uviedol, že svedkyňa- matka obžalovaného, nevedela bezpečne uviesť, či sa obžalovaný nachádzal v daný čas doma lebo u starej matky. Jasne však z jej výpovede vyplýva, že sa nachádzal mimo miesta činu, resp. že sa na ňom nachádzať nemohol. Súd pochybil, keď odôvodnil rozhodnutie tým, že poškodený musí na hlavnom pojednávaní vypovedať pravdivo a nič nezamlčať, a preto je skutkový stav preukázaný. Ak súd poukázal na to, že obžalovaný môže v rámci konania klamať, potom bola porušená zásada prezumpcie neviny, pretože bola postavená výpoveď svedka nad výpoveďou obvineného. Z vykonaného dokazovania nevyplýva dostatočný podklad pre odsudzujúci rozsudok.

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrval obžalovaný aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o jeho odvolaní. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku.

Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

Okresný súd v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

K námietke obžalovaného, že neexistuje žiaden priamy dôkaz, ktorý by bez dôvodných pochybností odôvodňoval rozhodnutie o vine, krajský súd poukazuje na výpoveď svedka-poškodeného U. W.. Ten vypovedal na hlavnom pojednávaní, že osoba, ktorú videl vystupovať z jeho auta, ktorú videl utekať, ktorú skoro chytil, a ktorej videl do tváre, bol obžalovaný. Ani zo strany obhajoby neboli predložené žiadne také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali, že by práve poškodený mal dôvod obžalovaného krivo obviniť. Poškodený uviedol, že osobu obžalovaného pred skutkom nepoznal, manželka mu ukázala doma nejakú jeho fotku. Nie je zrejmé, čo by malo spochybňovať výpoveď poškodeného, námietky k vykonanej rekognícii nie sú konkrétne. Poškodený aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdil, že videl páchatelovi do tváre, a že páchatelom bol U. K..

K námietke obžalovaného v odvolaní o tom, že súd nemôže oprieť svoje rozhodnutie o vine o výpoveď matky obžalovaného, nakoľko z jej výpovede jasne vyplýva, že obžalovaný sa nachádzal mimo miesta skutku, resp. nemohol sa na ňom nachádzať, treba poukázať na to, že zo svedeckej výpovede takáto skutočnosť nevyplýva. Svedkyňa uviedla, že jej syn musí byť o 21.00 hod. doma, nakoľko ide ráno do

školy, a tiež uviedla, že ako matka „vycíti“, či je jej syn doma. Následne pripustila, že v čase skutku mohol byť obžalovaný aj u starej matky.

Nie je teda pravdou, že by svedkyňa vedela jednoznačne potvrdiť, že obžalovaný sa v čase, kedy malo prísť k prejednávaniu skutku, nachádzal s určitosťou na inom, konkrétnom mieste. Pripustila viacero možností, kde sa mohol nachádzať. Pri mieste jeho pobytu v inkriminovanej dobe vychádzala z toho, kde predpokladá, že sa jej syn nachádzal, resp. kde by mal byť (večer by mal byť do určitej hodiny doma), a pripustila aj inú, žiadnym ďalším dôkazom neverifikovanú alternatívu, že sa jej syn mohol nachádzať u starej matky.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol, že sa priklonil na stranu svedka, pretože tento je povinný vypovedať pravdivo. Naopak, správne sa vysporiadal s obranou obžalovaného, keď zrozumiteľne a logicky vyhodnotil výpoveď svedka - poškodeného. Ak okresný súd pri ústnom odôvodňovaní rozsudku uviedol, že obžalovaný môže klamať, nie je to porušením zásady prezumpcie neviny. Je to len konštatovanie toho, že obžalovaný má právo hájiť sa spôsobom, ktorý on uzná za vhodný, a možnosť „klamať“ o svojom trestnom čine súvisí so zákazom donucovania k výpovedi alebo k priznaniu akýmkoľvek spôsobom, vrátane toho, že nemôže byť stíhaný za krivú výpoveď, pretože v opačnom prípade by sankcia ustanovená za trestný čin krivej výpovede predstavovala neprípustné donútenie k pravdivej výpovedi.

Podstatnou je však skutočnosť, akým spôsobom súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, aj v ich vzájomnom súhrne.

Svedok - poškodený je osobou, ktorej výpoveď je rozhodujúci dôkaz o vine obžalovaného. Je jediným priamym dôkazom proti obžalovaným. Takýto dôkazný prostriedok musí byť jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

Tak ako na to už vyššie poukázal aj krajský súd, rovnako to konštatoval aj súd okresný, že nie je zrejмый žiaden dôvod na spochybnenie výpovede svedka - poškodeného. Rovnako tak je namieste aj vysporiadanie sa s výpoveďou matky obžalovaného, keď táto ako svedkyňa z titulu svojho príbuzenského vzťahu k obžalovanému, zjavne vypovedala tak, aby svojou výpoveďou obžalovanému nepriťažila.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku. Rozhodnutie je vecne správne, okresný súd k nemu dospel po zákonne vykonanom dokazovaní.

Rovnako správne postupoval aj okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému a uložil tomuto trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Okresný súd správne zhodnotil závažnosť konania obžalovaného, osobné pomery obžalovaného, charakter celkovej trestnej činnosti a najmä okolnosť, že sa jedná o mladistvého páchatela. Obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, trest povinnej práce, s ktorého uložením obžalovaný súhlasil, je aj podľa názoru odvolacieho súdu trestom spravodlivým a zákonným, a splní najmä svoju výchovnú funkciu, najmä v rámci individuálnej prevencie pri zamedzení prípadného páchania ďalšej trestnej činnosti.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolania oboch obžalovaných v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.